

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

**MICRO-BERĂRIILE – REGIM JURIDIC ȘI FISCAL
ÎN UNELE STATE MEMBRE UE**

IULIE 2017

Documentare și sinteză: Virgilia Ioan, consilier parlamentar
Andra Andronic, consilier parlamentar

Studiul documentar poate fi accesat direct pe Intranet la pagina Direcției studii și documentare legislativă.

* Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă sunt cu caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

CUPRINS

ROMANIA	4
ESTONIA	5
FRANȚA	6
GERMANIA	10
LITUANIA	12
PORTUGALIA	13
SLOVACIA	14
SLOVENIA	14
SPANIA	15
SUEDIA	16
UNGARIA	16

Prezenta documentare se bazează pe răspunsurile primite din partea statelor membre UE, în cadrul schimbului de informații de interes parlamentar realizat în rețeaua ECPRD – Centrul European pentru Cercetare și Documentare Parlamentară al Parlamentului European, la solicitarea nr.3440/15.06.2017.

ROMÂNIA

Micro-fabricile de bere sunt incluse în categoria întreprinderilor mici. Începând cu data de 1 ianuarie 2017, orice persoană juridică română nou înființată, cu un capital social de cel puțin 45.000 RON, poate opta să devină plătitor de impozit pe profit de la data constituirii. Anterior, pentru ca această dispoziție să fie aplicabilă, era necesar să aibă un capital social de 25.000 EUR sau mai mult.

De la 1 februarie 2017, contribuabilii cu venituri anuale la 31 decembrie 2016 mai mici decât pragul de 500.000 EUR vor aplica regimul impozitării microîntreprinderilor. Rata de impozitare de 2% aplicabilă microîntreprinderilor cu un singur angajat a fost eliminată. În schimb, începând cu data de 6 ianuarie 2017, noua rată de impozitare de 1% din România se va aplica microîntreprinderilor cu cel puțin un angajat. Rata de impozitare de 3% rămâne aplicabilă microîntreprinderilor fără angajați.

Potrivit articolului 349 din Codul fiscal¹, prin *mică fabrică independentă de bere* se înțelege o fabrică de bere independentă din punct de vedere legal și economic de orice altă fabrică de bere și care folosește clădiri separate din punct de vedere fizic de orice altă fabrică de bere și care nu lucrează sub licență. Atunci când două sau mai multe fabrici de bere cooperează, iar producția lor anuală nu depășește 200.000 hl, aceste fabrici de bere sunt considerate o mică fabrică de bere independentă separată.

Pentru a începe activitatea, sunt necesare următoarele autorizații:

- autorizație sanitară;
- autorizație sanitar-veterinară;
- licență de exploatare pentru spații comerciale situate în zone publice, de la primărie;
- autorizarea funcționării în domeniul securității și sănătății la locul de muncă;
- autorizație din partea Inspectoratului pentru situații de urgență.

Potrivit art.349 din Codul fiscal, denumirea "*bere*" reprezintă orice produs încadrat la codul NC 2203 sau orice produs care conține un amestec de bere și de băuturi nealcoolice, încadrat la codul NC 2206, având, și într-un caz, și în altul, o concentrație alcoolică mai mare de 0,5% în volum.

Pentru micile fabrici de bere independente nou-înființate, pentru care antrepozitarul propus declară pe propria răspundere că va produce o cantitate mai mică

¹ https://static.anaf.ro/static/10/Anaf/legislatie/Cod_fiscal_norme_2016_16012017.htm

de 200.000 hl/an, se aplică nivelul redus al accizelor specifice prevăzut în anexa nr.1 a Codului Fiscal. Același regim se aplică și pentru berea livrată pe teritoriul României de către mici fabrici de bere situate în alte state membre, potrivit prevederilor din normele metodologice.

În anul calendaristic următor celui în care antrepozitarul autorizat a realizat o producție mai mare de 200.000 hl, acesta nu beneficiază de nivel redus al accizelor. Atunci când antrepozitarul nu respectă cele declarate prin declarația pe proprie răspundere, acesta este obligat la plata unei sume reprezentând diferența dintre nivelul standard și nivelul redus al accizelor prevăzut pentru bere, aferentă cantității care depășește 200.000 hl. Sumele astfel calculate se stabilesc la data de 31 decembrie a anului în care s-a înregistrat depășirea cantității declarate și se plătesc de către antrepozitarul autorizat până la data de 15 ianuarie a anului următor.

Antrepozitarul autorizat care produce și alte băuturi alcoolice decât bere nu poate beneficia de acciza specifică redusă. Fiecare mică fabrică de bere are obligația de a depune la autoritatea competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere privind cantitatea de bere pe care a produs-o în anul calendaristic precedent și/sau cantitatea de bere pe care urmează să o producă în anul în curs, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Este exceptată de la plata accizelor berea fabricată de persoana fizică și consumată de către acesta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândută.

ESTONIA

Producția de bere în Estonia este concentrată în câteva mari fabrici de bere (există, mai degrabă, un duopol), iar micile berării reprezintă aproximativ 1% din întreaga piață de bere, cu un volum de producție care nu depășește 400.000 de litri anual. Cel mai relevant act normativ pentru acest domeniu este ***Legea privind accizele pentru alcool, tutun, combustibili și electricitate***².

O micro-berărie este o fabrică de bere independentă din punct de vedere juridic și economic de orice altă fabrică de bere, care utilizează spații proprii și nu funcționează sub licență

În sensul prevederilor legii, "alcool" se referă inclusiv la bere, iar "bere" se referă la produsele cu un conținut de etanol mai mare de 0,5% în volum (și pentru care primele patru cifre ale NC sunt 2203) și la produsele care sunt amestecuri de bere și unul sau mai multe băuturi nealcoolice. Alcoolul manipulat trebuie să îndeplinească cerințele specificate în definiția alcoolului, în descrierea și condițiile de vânzare a alcoolului; acestea trebuie să fie declarate la Registrul de stat al alcoolului și trebuie să respecte parametrii indicați în protocolul sau certificatul produsului prezentat pentru verificări.

² <https://www.riigiteataja.ee/en/eli/517012017006/consolide>

Accizele la alcoolul produs în Estonia sunt plătite de către antrepozitari (în timp ce accizele la alcoolul transportat dintr-un stat membru UE sunt, de regulă, plătite de către antrepozitari sau de comercianții înregistrați). La producerea, prelucrarea, depozitarea, acceptarea alcoolului în antrepozit fiscal și expedierea alcoolului din antrepozitele accizabile se aplică regimul de suspendare a accizelor.

Un antrepozitar de accize - care este independent din punct de vedere juridic și economic de orice alți producători de alcool și care nu produce alte produse accizabile în afară de bere (până la 40.000 litri anual), vin sau alte băuturi fermentate – trebuie, la cererea autorității fiscale, să furnizeze garanții pentru a asigura plata accizelor. Autoritatea fiscală poate solicita garanția dacă are motive să creadă că persoana nu reușește să-și îndeplinească obligația fiscală.

Ratele accizelor la alcool în Estonia au crescut semnificativ în ultimii ani. Rata per hectolitr de bere a fost de 8,30 euro până în ianuarie 2017, apoi de 9,13 euro din februarie 2017 și se preconizează să crească la 15,52 euro pe unitate începând cu 1 iulie 2017. Mai multe creșteri ale accizelor la bere sunt planificate în următorii trei ani (2018-2020).

Nu există multe caracteristici distinctive ale micilor fabrici de bere independente, iar cele mai relevante în această privință se referă la accize. Pentru un mic producător de bere care a avut anul trecut o producție de până la 6000 de hectolitri, rata accizelor pentru 6000 de hl de bere produsă în anul curent este de 50% din rata normală (în vigoare de la 01.01.2017), în timp ce limita anterioară a fost de 3000 hectolitri). Reducerea similară se aplică tuturor fabricilor de bere care încep să producă sub limita menționată.

FINLANDA

Conform Legii Alcoolului nr.1143/1994³, producția de băuturi spirtoase și alcoolice pentru uz comercial poate fi desfășurată doar de către operatorii comerciali autorizați de către Autoritatea Națională pentru Bunăstare și Sănătate (*Valvira*).

Valvira⁴ acordă autorizații pentru producerea de băuturi spirtoase sau băuturi alcoolice comercianților sau societăților înregistrate. Înainte de acordarea autorizației, solicitantul trebuie să furnizeze informații privind situația sa financiară și să demonstreze că îndeplinește cerințele profesionale și tehnice specifice. În plus, după caz, Valvira poate solicita o declarație din partea poliției sau a altei autorități cu privire la încrederea pe care o prezintă solicitantul. Autorizațiile de producție a alcoolului sunt acordate pe o perioadă nedeterminată, cu condiția ca titularul autorizației să continue să îndeplinească cerințele autorizației. Valvira poate suspenda sau retrage autorizația de producție fără aplicarea unor măsuri compensatorii în cazul nerespectării prevederilor legale de către producător.

³ <http://www.finlex.fi/en/laki/kaannokset/1994/en19941143.pdf>

⁴ <http://www.valvira.fi/web/en/front-page>

Producătorii de băuturi alcoolice și spirtoase sunt obligați să prezinte detalii cu privire la producția de alcool în cadrul Registrului de producție Valvira. Producătorii trebuie să raporteze volumul de alcool produs de trei ori pe an, precum și detalii cu privire la totalul vânzărilor lunare. Producătorii de băuturi spirtoase trebuie să raporteze către Valvira detalii cu privire la producția de alcool de patru ori pe an.

Anual, este percepută o taxă de control de la titularii de autorizații de producție de băuturi alcoolice și spirtoase. Taxa este stabilită prin intermediul unui decret al Ministerul Afacerilor Sociale și Sănătății și cuprinde o taxă fixă (de bază) și o taxă suplimentară, a cărei aplicare este determinată de nivelul producției de alcool. Taxa de control este plătită de către producătorii de alcool, care dețin autorizații valabile de producție. Taxa anuală variază de la 390 Euro la 18.000 Euro.

Producătorilor și importatorilor de băuturi alcoolice le revine responsabilitatea privind calitatea și compoziția băuturilor alcoolice care urmează a fi comercializate, precum și a etichetării produselor în conformitate cu prevederile Legii alcoolului și a Legii produselor alimentare.

Toate întreprinderile trebuie să dispună de un plan de auto-monitorizare privind siguranța producției de băuturi alcoolice. Conform Legii produselor alimentare, un operator comercial din sectorul alimentar este obligat să informeze Autoritatea de control cu privire la incintele utilizate pentru produsele alimentare, în scris, cu cel puțin 4 săptămâni înainte de începerea oricărei modificări a spațiilor.

Conform Legii privind accizele la alcool și băuturile alcoolice nr.1471/1994, producătorilor de bere, care sunt independenți din punct de vedere economic și legal de oricare alte fabrici de bere și care utilizează incinte proprii de desfacere a produselor și care nu dețin o licență de fabricație de la un alt producător de bere, li se aplică un nivel redus al accizelor în funcție de producția anuală. Astfel, fabricile de bere independente nu trebuie să producă mai mult de 15.000.000 litri anual.

Se aplică un nivel redus al accizelor la bere:

- a) cu 50% pentru producția anuală a fabricii de bere care nu depășește 500.000 litri de bere;
- b) cu 30% pentru producția anuală a fabricii de bere care produce între 500.000 și 3.000.000 litri;
- c) cu 20% pentru producția anuală a fabricii de bere care produce între 3.000.000 și 5.500.000 litri;
- d) cu 10% pentru producția anuală a fabricii de bere care produce între 5.500.000 până la 10.000.000 litri.

În cazul în care doi sau mai mulți producători mici de bere cooperează pentru producerea de bere, aceștia nu sunt considerați dependenți economic sau legal. Obținerea de ingrediente și produse, ambalarea, distribuția și publicitatea sunt considerate operațiuni de cooperare în producerea și funcționarea unei fabrici de bere. În Finlanda, producătorii de bere pot coopera cu condiția ca producția de bere combinată la nivel anual să nu depășească 15.000.000 litri.

FRANȚA

Conform legislației franceze, termenul „mică fabrică de bere independentă” acoperă sintagmele *micro-berării* sau *fabrics de bere artisanale*, care fac obiectul solicitării.

Există într-adevăr, o definiție legală a micii fabrici de bere independente, astfel cum prevede **art.178-0 bis A din Anexa III - Codul fiscal**⁵: (...) *o mică fabrică de bere independentă este înființată într-un stat membru al Comunității Europene, care îndeplinește cumulativ următoarele criterii:*

1. *produce anual mai puțin de 200 000 de hectolitri de bere;*
2. *este independentă, din punct de vedere juridic și economic, de orice altă fabrică de bere;*
3. *folosește instalații diferite de ale oricărei alte fabrici de bere;*
4. *nu produce sub licență.*

Atunci când două sau mai multe fabrici de bere mici cooperează, iar producția lor anuală totală nu depășește 200 000 de hectolitri, aceste fabrici de bere pot fi tratate ca o mică fabrică de bere independentă.

Aceasta este o transcriere aproape textuală a alineatului 2 al articolului 4 din **Directiva 92/83/CEE a Comunităților Europene din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice**.⁶

De asemenea, în Franța, contrar statutului juridic obligatoriu care se aplică în România pentru mici fabrici de bere independente, patronii pot alege statutul care li se pare cel mai potrivit din gama largă de forme juridice oferite întreprinderilor mici.

Această opțiune este foarte importantă, deoarece poartă implicații majore în mai multe domenii, în special cu privire la modul de impozitare (impozit pe venit sau pe societăți), modelul de conducere a societății, nivelul răspunderii patronilor în caz de faliment, etc. Ca exemple, se pot menționa:

- categoria societăților cu risc limitat (societate anonimă⁷, societate cu răspundere limitată, societate pe acțiuni simplificată⁸) - de preferat în cazul în care patronul a înființat compania cu acționari;

- statutul de micro-întreprindere, pentru formalitatea simplă, în cazul în care reprezintă o activitate secundară, de exemplu, dar este de evitat această formă în cazul în care există perspective de creștere substanțială a profitului sau sunt avute în vedere investiții promițătoare;

⁵

<https://www.legifrance.gouv.fr/affichCodeArticle.do?cidTexte=LEGITEXT000006069574&idArticle=LEGIARTI000006298923>

⁶ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=URISERV%3A131023>

⁷

https://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do;jsessionid=DEFA552E8122ACFA1CF5D426342B8C31.tpdila11v_2?idSectionTA=LEGISCTA000006146046&cidTexte=LEGITEXT000005634379&dateTexte=20170627

⁸

https://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do;jsessionid=DEFA552E8122ACFA1CF5D426342B8C31.tpdila11v_2?idSectionTA=LEGISCTA000006146048&cidTexte=LEGITEXT000005634379&dateTexte=20170627

- societatea unipersonală simplificată⁹, care garantează patronului aceeași protecție socială ca și angajații afiliați la regimul general de securitate socială; acesta beneficiază, de asemenea, la un venit echivalent, de asigurare de pensie mai bine cotate decât lucrătorii independenți.

Aceste câteva exemple ilustrează varietatea de opțiuni disponibile pentru inițiatorul unei mici afaceri în Franța, în cazul în care sectorul micilor fabrici de bere independente a devenit foarte dinamic în ultimii ani, cu aproape 100 de noi unități de producție create anual.

Deschiderea unei mici fabrici de bere independente este supusă mai multor etape obligatorii și a unor autorizații emise de diferite autorități:

- Administrația Vamală: este responsabilă, în special, cu recuperarea accizelor. Prin urmare, este necesar să se depună un dosar pentru a obține statutul de „antrepozitar autorizat.”

- Agenția regională de sănătate, doar în cazul în care apa utilizată provine dintr-o sursă privată și nu din rețeaua publică.

- Primăria locală trebuie să fie de acord, pe baza declarației de activitate înaintate.

- În cazul în care producția preconizată este de mai mult de 2000 de litri pe zi, este necesară, de asemenea, o autorizație de la Direcția Regională de Mediu, Planificare și Locuințe (DREAL), departament descentralizat al Ministerului Mediului.

- În cazul în care este vorba de o vânzare directă către consumator, este necesară o autorizație de la primăria locală sau, la Paris, de la Poliție.

La fel ca la toate băuturile alcoolice, TVA se aplică pentru bere la cota standard de 20%, indiferent de dimensiunea fabricii producătoare de bere.

Ca băutură alcoolică, berea este supusă accizelor (articolul 520 A din Codul fiscal), percepute pe cantitatea produsă pe hectolitru. În Franța, aceste drepturi sunt calculate pe același principiu ca și în România, dar cu o distincție în funcție de procentul de alcool de bere de volum produs. Astfel, pentru berea care conține mai puțin de 2,8% alcool în volum, aceste taxe sunt stabilite la 3.70 euro per grad de alcool pe hectolitru (valoare în 2017), indiferent de mărimea fabricii producătoare. În schimb, în ceea ce privește berea cu 2,8% alcool sau mai mult, micii producători de bere independenți beneficiază de cota redusă de 3,70 euro, în timp ce fabricile care produc cel puțin 200.000 de hectolitri pe an li se aplică cota standard de 7,41 euro.

În plus, o contribuție destinată a se vărsa la bugetul asigurărilor sociale se aplică tuturor băuturilor care conțin mai mult de 18% în volum de alcool. Această reglementare apărută în 2012 este justificată de „riscurile asupra sănătății privind utilizarea nemăsurată a acestor (**articolul L245-7 din Codul securității sociale**¹⁰). În conformitate cu **articolul**

⁹ <https://www.lecoindesentrepreneurs.fr/pourquoi-creer-une-sasu/>

¹⁰

<https://www.legifrance.gouv.fr/affichCodeArticle.do?cidTexte=LEGITEXT000006073189&idArticle=LEGIARTI000006742147&dateTexte=&categorieLien=cid>

245-9 din Codul securității sociale¹¹, valoarea taxei este stabilită la maximum 40% din acciză sau 2,96 euro pe grad de alcool pe hectolitru, redusă la 1,49 euro atunci când sunt produse în fabrici de bere independente mici (puțin frecvent).

În sfârșit, produsele obținute prin amestecarea băuturilor alcoolice (inclusiv bere) și non-alcoolice pot fi taxate, în anumite condiții (conținutul în alcool și, în special, în zahăr), cu o taxă specifică denumită taxa-premix. Această taxă, care se poate aplica unor băuturi produse de mici fabrici de bere independente, este descrisă în detaliu în **Circulara din 16 martie 2016 privind taxa pe anumite băuturi**¹².

GERMANIA

Producerea și comercializarea berii sunt reglementate prin lege în Germania: Legea privind berea, Ordonanța privind punerea în aplicare a acestei legi și Regulamentul privind berea. Aceste reglementări se aplică fiecărei fabrici producătoare de bere, indiferent de dimensiune. „Bere” este o denumire protejată prin Regulamentul privind berea. Termenul „bere” poate fi folosit numai în comerțul băuturilor care sunt fermentate și care respectă prevederile legale.

Este de reținut că pentru producerea berii, potrivit prevederilor **Legii purității berii**¹³, lege care datează din anul 1516, nu pot fi utilizați aditivi, cu excepția CO₂. La baza acestei reguli stricte stă ideea că, berea germană preparată este un aliment tradițional, care se bucură de o protecție specială în legislația europeană. O definiție legală a micro-berăriei nu există. În Legea fiscală privind berea se face o subdivizare în raport cu cota de impozitare, indiferent de tipul fabricii de bere.

Mikrobrauereien - platformă on-line a Asociației Berarilor din Germania - definește micro-berăriile astfel: *O micro-berărie este o unitate de producere a berii, cu un volum de producție redus, acționând independent de grupurile marilor fabrici de bere și care oferă o abordare alternativă pentru fabricarea berii. De obicei, o astfel de întreprindere acordă o atenție deosebită metodelor de producție, gustului, calității și se focusează pe client. Mișcarea micilor producători de bere a început în anii '70 în Marea Britanie și s-a răspândit ulterior în alte țări. Producerea berii artisanale (craft-brewing) a început să se dezvolte din SUA. În general, micro-berăriile produc „berea casei”, iar volumul maxim de producție este de 15.000 de hectolitri pe an (vezi harta interactivă a micro-berăriilor din Germania¹⁴). Berea artizanală este produsă cu ajutorul instalațiilor artisanale și provine, în cea mai mare parte, de la micro-fabrici de bere. Caracteristice pentru berea artizanală sunt reinterpretările vechilor rețete de bere și obținerea de arome neobișnuite din ingrediente neobișnuite. Cu aromele neconvenționale, metodele tradiționale de producție*

¹¹

https://www.legifrance.gouv.fr/affichCodeArticle.do?sessionId=2CA890373663B1CF79168D67C0432A23.tpdila11v_2?idArticle=LEGIARTI000033308921&cidTexte=LEGITEXT000006073189&dateTexte=20170627&categorieLien=id&oldAction=&nbResultRech=

¹² la circulaire du 16 mars 2016 relative à la taxe sur certaines boissons dite taxe sur les boissons « prémix »

¹³ <http://www.reinheitsgebot.de/en/home/the-reinheitsgebot/>

¹⁴ <http://www.deutsche-handwerks-zeitung.de/bier-landkarte-weist-den-weg-zu-kleinen-brauereien/150/4562/296506>

și volumul de producție redus, berea artizanală se poziționează în mod distinct de berea produsă industrial.

Pentru funcționarea unei mici berării este necesară, înainte de toate, înregistrarea sa la Registrul comerțului, potrivit legislației în vigoare.

Obținerea unei licențe comerciale este posibilă fără sarcini administrative și financiare mari. Documentele necesare pot fi solicitate anterior la ghișeu. Datele de înregistrare sunt apoi transmise de către autoritatea de înregistrare la autoritatea fiscală, Camera comercială, organismul profesional, biroul de verificare, autoritatea de mediu și de construcții și la controlul alimentelor. Solicitantul este verificat minuțios pentru corectitudinea datelor furnizate; acesta nu trebuie să aibă antecedente penale majore și nici datorii la plata impozitelor și contribuțiilor la asigurările sociale.

Fiecare fabrică de bere produce emisii sub formă de abur, deșeuri și zgomot în timpul umplerii butoaielor/sticlelor, precum și la transportul acestora. Din acest motiv, autoritatea competentă (de exemplu, autoritatea de mediu) poate impune obligații de protejare a mediului. Acestea depind adesea de locația unității de fabricare a berii și de volumul de producție vizat. Pentru micile berării cu o producție anuală de până la aproximativ 73.000 hl, nu este necesară autorizația prevăzută de Legea federală privind poluarea¹⁵.

Autoritatea poate limita mărimea companiei sau zgomotul ori mirosurile. Meșteșugurile de fabricant de bere și de malt (*Mälzer*) sunt înregistrate ca meserii libere în Codul meșteșugurilor. Acest lucru înseamnă că oricine poate face această meserie, fără a fi necesară o autorizație în acest sens. Dacă unul dintre angajați (sau mai mulți) are această calificare, acest lucru va fi specificat în documentație.

Berea artizanală nu este supusă impozitării separate, ci aceluiași regim ca alte beri, în conformitate cu prevederile Legii privind impozitul pe bere. Sunt supuse controlului produsele de pe poziția 2203 din NC (malt de bere), precum și amestecuri de bere cu băuturi nealcoolice, la poziția 2206 din NC. Cuantumul impozitului pe bere este calculat în funcție de tăria originală a berii, calculată în grade Plato. Rata standard este pe hectolitr 0.787 Euro pe grad Plato. Un hectolitr de bere cu o densitate inițială de 12 grade Plato - echivalentul unei beri de tărie medie - prin urmare, este de 9,44 Euro (= 12 x 0.787 €), respectiv taxa percepută pe bere.

Producătorii de bere cu o producție anuală totală mai mică de 200.000 hl pot beneficia de taxe reduse, cu condiția, totuși, ca aceștia să fie corecți din punct de vedere economic și independenți de orice altă fabrică de bere.

La aplicarea cotelor de impozitare la scară redusă, cota standard redusă uniform în 1000 trepte hectolitrică este de:

- 84,0%, la o producție anuală de 40.000 de hectolitri,
- 78,4%, la o producție anuală de 20.000 de hectolitri,
- 67,2%, la o producție anuală de 10.000 de hectolitri și

¹⁵ <https://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/bimschg/gesamt.pdf>

- 56,0%, la o producție anuală de 5.000 de hectolitri.

Reducerile de maximum 56% din rata de impozitare regulat ajung la fabricile de bere cu o producție anuală de maximum 5.000 hl. Berea poate fi scutită de impozit în cazul în care:

- este utilizată ca probă în interiorul sau în afara unui antrepozit pentru examinare și testare sau în scopul controlului de către inspecția fiscală;
- este utilizată în antrepozit pentru producția de băuturi care nu sunt supuse taxei pe bere;
- este prezentată ca o probă la o verificare a calității de către autoritatea competentă sau confiscată la cererea acestei autorități;
- distrusă în urma unui control fiscal;
- oferită gratuit angajaților și lucrătorilor berăriei.

Taxa pe bere este percepută de către autoritățile fiscale federale (vamale). Veniturile fiscale se încasează la nivelul fiecărui land. La vânzarea de bere se încasează, de asemenea, 19% taxa pe valoarea adăugată.

LITUANIA

Nu există reglementări speciale privind micile fabrici de bere. Ca și în cazul altor produse destinate consumului uman, producția de bere trebuie să respecte legislația privind controlul alcoolului, produselor alimentare, siguranța produselor, publicitatea, apa potabilă, protecția consumatorilor și o serie de alte acte juridice.

În conformitate cu prevederile Legii privind controlul alcoolului¹⁶, dreptul de a produce produse alcoolice se acordă persoanelor juridice. Persoanele fizice pot produce bere doar pentru uz personal, cu maximum 9,5% alcool etilic.

Cerințele tehnice privind caracteristicile berii, producția și specificațiile comerciale sunt aprobate de ministrul agriculturii (Ordinul nr. 487¹⁷).

Fiecare întreprindere care produce bere trebuie să dețină o licență eliberată de Departamentul pentru Droguri, Tutun și Alcool.

Fiecare lot de produse alcoolice produse în Republica Lituania trebuie să aibă un document care să ateste conformitatea cu cerințele stabilite de lege ale acestor produse. Întreprinderile de producere a berii utilizează, pe bază de contract, serviciile laboratoarelor de cercetare a calității produselor alimentare aparținând unor instituții sau întreprinderi certificate, în conformitate cu procedura stabilită pe baza protocoalelor de

¹⁶<https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAD/6e530ff220cd11e58a4198cd62929b7a?positionInSearchResults=0&searchModelUUID=c115cf0a-2911-48ea-aeb7-012c291f7f1e>

¹⁷ https://www.e-tar.lt/portal/en/legalAct/TAR.4C73F84FBC7D/TAIS_438175

cercetare a berii emise de aceste laboratoare, pentru eliberarea unei declarații de conformitate a berii.

Persoanele juridice care desfășoară activități economice plătesc impozitul pe profit de 15%. TVA se percepe la o rată standard de 21%. Accizele percepute pentru bere (1 hl de produs) sunt 7,11 EUR pentru 1% din tăria alcoolică dobândită în volum. Accizele la preț redus la bere vândută anual de către producătorii mici de bere au fost eliminate.

PORTUGALIA

În Portugalia, fabricarea și producția de bere (industrială sau artizanală) sunt reglementate de *Codul impozitelor speciale de consum*¹⁸; nu există o definiție pentru berea meșteșugărească, care este inclusă în secțiunea băuturilor spirtoase care nu provin din vin.

Taxa specială pentru consum se aplică nu numai băuturilor destinate consumului uman, cu adaos de zahăr sau alți îndulcitori, care intră sub incidența codului NC 2202, dar și băuturilor încadrate la codurile NC 2204, 2205, 2206 și 2208, cu o tărie alcoolică mai mare de 0,5 % vol. și nu mai mult de 1,2% vol. Unitatea impozabilă o reprezintă volumul de hectolitri de produs finit, iar cota de impozitare a produsului variază în funcție de conținutul de zahăr. În ceea ce privește concentratele, sub formă de sirop sau pulbere sau destinate preparării băuturilor menționate mai sus sau în incintele consumatorului final sau ale comerciantului cu amănuntul, rata este aceeași, dar pentru amestecul final, la numărul de hectolitri de produs finit rezultat din diluarea și adăugarea altor produse pentru prepararea amestecului final. Pentru micile distilării, taxa este de 500,67 euro/hl alcool pur.¹⁹

În ceea ce privește produsele achiziționate dintr-un alt stat membru, acestea sunt supuse impozitului pe teritoriul național, cu excepția cazului în care sunt considerate achiziții pentru uz personal, atunci când sunt transportate pe teritoriul național.

Taxa, intrată în vigoare la 1 ianuarie 2017, a obligat deja ca, de la această dată, unitățile care au băuturi acoperite de această taxă să contabilizeze și să comunice trezoreriei ceea ce au în stoc, având la dispoziție un termen de patru luni pentru a vinde produsele fără taxe. După aceste patru luni, taxa devine exigibilă.²⁰

Legalitatea producției de băuturi alcoolice are următoarele etape secvențiale: autorizarea activității (SIR) și depunerea solicitării pentru obținerea statutului de antrepozitar autorizat și antrepozit fiscal. Înregistrarea se face la Direcția generală sanitar-veterinară și sunt necesare autorizarea sanitară, autorizația veterinară și licența de exploatare pentru spațiile comerciale situate în zone publice, de la primărie.

Producătorul poate solicita recunoașterea calității de meșteșugar sau a întreprinderii ca unitate de producție artizanală, conform legislației. Această recunoaștere permite, printre altele, menționarea în etichetare a "fabricării la scară mică", a "metodei

¹⁸ <https://en.portal.santandertrade.com/establish-overseas/portugal/tax-system>

¹⁹ http://europa.eu/youreurope/business/vat-customs/excise-duty/index_ro.htm#

²⁰ <http://regulatory.mxns.com/en/Portugal-Special-Consumption-Tax>

la scară mică" sau a altor termeni echivalenți, care sunt interzise producătorilor care nu dețin licență artizanală / unitate de producție artizanală.

Taxa pe valoarea adăugată este de 23%.

SLOVACIA

Micro-berăria este constituită ca persoană juridică sau fizică, a cărei producție anuală de bere nu depășește 200.000 de hectolitri de bere anual. Micro-fabricantul de bere este obligat să informeze Biroul Vamal cu privire la producția anuală de bere estimată până la data de 31 ianuarie a anului calendaristic. În cazul în care producția de bere depășește 200.000 de hectolitri în cursul anului calendaristic, producătorul informează administratorul fiscal și se aplică rata de bază a impozitului pe producția de bere.

Potrivit Legii no.530/2011 privind băuturile alcoolice, administratorul de taxe este biroul vamal. Baza fiscală este producția de bere în hectolitri. Concentrația de bere este exprimată în grade Plato. Rata impozitului de bază la băuturi alcoolice este de 1 080 EUR.

În Republica Slovacia există patru producători mari de bere - Heineken Slovakia cu cotă de piață de 45%, Topvar cu cota de piață de 28%, Steiger și Urpiner. În Republica Slovacă există aproximativ 30 de micro-berării.

Potrivit Legii no.455/1991 privind comerțul, condițiile pentru desfășurarea comerțului artizanal sunt: 18 ani împliniți, cazier judiciar, certificat de calificare profesională în domeniu, autorizație sanitar-veterinară, autorizație de activitate în spații publice, autorizație privind securitatea și sănătatea la locul de muncă.

Impozitul de bază pentru băuturi alcoolice este de 1 080 EUR. Pentru fabrica de bere cu licență, impozitul se calculează înmulțind 7,907% cu impozitul de bază și coeficientul de 0,042. Pentru micro-berării, impozitul se calculează înmulțind 5,847% cu baza și coeficientul 0,0042.

SLOVENIA

O micro-berărie funcționează ca persoană juridică sau fizică a cărei producție de bere nu depășește 20.000 de hectolitri de bere pe an.

Persoanele fizice cel mai adesea operează ca unici comercianți (*samostojni podjetnik*). Înregistrarea este simplă și necesită numai contabilitatea de bază. Nu este necesar capital de pornire. În cazul în care cheltuielile reale sunt contabilizate, profitul este impozitat la 16%, 27%, 41% sau 50%, corespunzând ratelor impozitului pe venitul personal. În cazul în care cheltuielile normalizate (80%) sunt contabilizate, profitul este impozitat la o rată fixă de 20% (veniturile anuale nu trebuie să depășească 50.000 € sau, în unele cazuri, 100.000 €).

Persoanele juridice pot stabili diferite forme de afaceri, cea mai comună fiind societatea cu răspundere limitată (LLC sau d.o.o.). LLC este o entitate juridică cu unul sau mai mulți fondatori, care nu sunt responsabili pentru obligațiile afacerii. Capitalul social minim obligatoriu este de 7.500 €. Profitul este impozitat la o rată fixă de 19%, indiferent dacă se înregistrează cheltuieli reale sau normalizate.

Pentru a începe o micro-berărie, există mai multe cerințe tehnice și legale. De exemplu: obținerea unei licențe comerciale, a unei autorizații de construire, a dreptului la apă potabilă, a înregistrării la Administrația vamală (pentru accize), a cerințelor de igienă, alimentație și etichetare. Normele privind calitatea berii²¹ definesc condițiile de calitate minimă, clasificare și etichetare a berii.

O definiție a unui mic producător de bere este prevăzută în Legea privind taxele pe accize²² (art.77: producția anuală de bere nu depășește 20.000 de hectolitri). Un mic producător de bere plătește accize. Conform modificărilor recente ale Legii privind taxele pe accize (august 2016), un mic producător de bere plătește 50% din valoarea accizelor stabilite în art.77, respectiv 6,05 € pentru 1 hectolitru / 1 vol. % Alcool / de bere. Legea privind accizele permite producția pentru consum propriu, care este scutită de plata accizelor. Consumul propriu este definit ca fiind berea produsă și consumată de un producător în gospodăria proprie.

SPANIA

Regulamentul aplicabil este prevăzut în Decretul Regal no.678 din 16 decembrie 2016²³, care aprobă standardele de calitate pentru beri și băuturi din malt.

Articolul 3 - Definiții privind produsele sau metodele de fabricație. În sensul acestui decret, se statuează următoarele definiții referitoare la produse și la metodele lor de fabricație:

(...) Producție artizanală/atelier artizanal: Producție realizată printr-un proces care are loc în întregime într-o singură unitate și în care intervenția personală constituie un factor predominant, sub supravegherea unei persoane cu brevet în domeniu sau a unui artisan cu experiență dovedită, factor care are prioritate față de cel mecanic pe parcursul fabricației, conducând la un rezultat final individualizat, care nu este produs în masă și care respectă legislația în vigoare privind artizanatul.

Producerea berii artizanale intră sub incidența reglementărilor legale care se referă la :

- Standardele de calitate a berii²⁴;

²¹ <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=PRAV4613>

²² <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO7128>

²³ https://www.boe.es/diario_boe/txt.php?id=BOE-A-2016-11952

²⁴ https://www.boe.es/diario_boe/txt.php?id=BOE-A-2016-11952

- Etichetarea berii²⁵;
- Impozitarea specială;
- Ingrediente²⁶;
- Caracteristicile sticlelor, ca recipiente de măsurare²⁷
- În măsura în care rezultă deșeuri: Legea 11 din 24 aprilie 1997 privind ambalarea și ambalarea și Decretul Regal no.782/1998;
- Protecția mediului²⁸;
- Securitatea muncii și igienă²⁹.

Legea nr.38 din 28 decembrie 1992 privind impozitele speciale (Monitorul Oficial nr. 312 din 29 decembrie 1992) reprezintă armonizarea impozitelor privind berea, la nivelul UE, acestea figurând ca impozite indirecte care sunt aplicabile consumului de bunuri specifice, fabricării sau exportului. Impunerea obligatorie a taxei produce efectul plății taxei de către consumator în plus față de taxa pe care consumatorul o plătește în TVA ca impozit general (cu o rată de 21% pentru bere). Ratele fiscale sunt actualizate prin Legea privind bugetul general.

SUEDIA

Producția și comercializarea de produse spirtoase și băuturi alcoolice este reglementată prin intermediul Legii Alcoolului nr.1622/2010³⁰.

Micro-berăria nu beneficiază de o definiție legală, însă producerea de băuturi spirtoase și alcoolice poate fi desfășurată doar de producătorii comerciali care dețin o licența de antrepozitar în acord cu prevederile Legii privind accizele la alcool.

Agenția Suedeză de Administrație Fiscală³¹ acordă permise și licențe pentru antrepozitari. Titularului licenței îi revine responsabilitatea întrunirii tuturor cerințelor necesare pentru desfășurarea activității micro-berăriei.

În Suedia, se percep accize la berea care conține mai mult de 0,5% alcool, respectiv 2,02 Coroane suedeze per volum; în cazul berii care conține sub 2,8% alcool, nu se aplică niciun fel de accize.

UNGARIA

²⁵ Regulation (EU) No. 1169/2011 of 25 October 2011 on the provision of food information to consumers

²⁶ Royal Decree 1801/2008, of 3 November (Official State Gazette No. 266/2008)

²⁷ Royal Decree 703/1988, of 1 July (Official State Gazette No. 172/1988)

²⁸ Act 16 of 1 July 2002, on integrated pollution prevention and control (Official State Gazette No. 157, of 2 July 2002)

²⁹ Regulation (EC) No. 178/2002, of the European Parliament and the Council, of 28 January 2002

³⁰ https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/alkohollag-20101622_sfs-2010-1622

³¹ <https://www.skatteverket.se/>

Începând cu 1 ianuarie 2012 prin fabrica de bere artizanală se înțelege o fabrică de bere independentă din punct de vedere legal și economic de orice altă fabrică de bere, care își desfășoară activitatea într-o incintă proprie și care are o producție anuală care nu depășește 20.000 hectolitri.

De la 1 ianuarie 2017, conform Legii LXVIII din anul 2016 privind accizele, berea produsă într-o micro-fabrică de bere este taxată cu 810 HUF (Forint maghiar) per grad alcool și per hectolitru.